

VLAAMSE RAAD

ZITTING 1989-1990

14 NOVEMBER 1989

ONTWERP VAN DECREET

**houdende de begroting van de Vlaamse Gemeenschap
voor het begrotingsjaar 1990**

AMENDEMENTEN

1. AMENDEMENTEN

voorgesteld door de heer J. Devolder

A. ONTWERP VAN DECREET

Artikel 15

In § 1, Programma 56 „art. 01.02.56 — Allerhande uitgaven en tussenkomsten in de kosten van gemeenten en o.c.m.w.'s in het kader van de strijd tegen kansarmoede” weglaten.

VERANTWOORDING

De bonus die Vlaanderen heeft gekregen in het kader van de schuldherschikking van de grote steden, dient in zijn totaliteit te worden toegevoegd aan het Gemeentefonds. Derhalve wordt dit artikel overbodig.

Zie :

8-B (1988-1989)

- Nr. 1 : Ontwerp van decreet + Bijlagen
- Nr. 2 en 3 : Amendementen

B. TABEL

Afdeling 1 — Begrotingskredieten

Sectie 52 — Bejaardenzorg

Het niet-gesplitste krediet „1.336,3 miljoen frank” brengen op „1.106,3 miljoen frank”.

(Verlaging met 230,0 miljoen frank)

VERANTWOORDING

De laatste jaren zijn in Vlaanderen reeds enorme bedragen gespendeerd aan de bouw van ziekenhuizen. Het is aangewezen om nu een stand van zaken op te maken om zodoende een overzichtelijk beeld te krijgen van de huidige situatie. De dotatie aan het Vlaams Fonds voor de Bouw van Ziekenhuizen en Medisch-sociale Instellingen, verdeeld in deze sectie over twee begrotingsartikels, kan in afwachting daarvan op de voorgestelde manier verminderd worden.

Sectie 53 — Gezinsaanlegenheden

Het niet-gesplitste krediet „7.095,9 miljoen frank” brengen op „6.398,9 miljoen frank”.

(Verlaging met 697,0 miljoen frank)

VERANTWOORDING

De dotatie aan Kind en Gezin dient te worden afgebouwd, rekening houdend met het geringere aantal geboorten. Daarenboven is uit het doorlichtingsrapport van Arthur Andersen gebleken dat voor een aantal uitgavenposten de controle te gering is. Een goed functionerende controle moet daar belangrijke besparingen kunnen realiseren.

Voorstellen tot ontzuiling in de welzijnssector moeten daarnaast leiden tot het verminderen van de toelagen aan diensten voor gezins- en bejaardenhulp.

Sectie 54 — Gehandicaptenzorg

Het niet-gesplitste krediet „15.067,2 miljoen frank” brengen op „14.537,2 miljoen frank”.

(Verlaging met 530,0 miljoen frank)

VERANTWOORDING

De dotatie aan het Vlaams Fonds voor de Bouw van Ziekenhuizen en Medisch-sociale Inrichtingen dient te worden beperkt zolang geen stand van zaken is opgemaakt waardoor een overzichtelijk beeld kan worden gevormd van de huidige situatie. De in het verleden gespendeerde middelen dienen met andere woorden vooraf te worden getoetst op hun nuttige besteding. Wat betreft het Fonds 81 werden door het Rekenhof in het verleden reeds tal van opmerkingen gemaakt. In het 146^e Boek van het Rekenhof kunnen we onder andere lezen dat het vaak voorkomt dat de in het toelagebesluit voorgeschreven maximale bedragen worden uitbetaald, hoewel de werkelijke kosten lager liggen. Ten tweede werd er door het Rekenhof reeds herhaaldelijk tevergeefs op aangedrongen iets te doen om de onduidelijkheid tussen medisch en niet-medisch materieel op te heffen.

Sectie 56 — Maatschappelijk Welzijn

Het vastleggingskrediet „547,0 miljoen frank” brengen op „47,0 miljoen frank”.

(Verlaging met 500,0 miljoen frank)

VERANTWOORDING

De bonus die Vlaanderen heeft gekregen in het kader van de schuldherschikking van de grote steden, en waarvan in deze sectie 500 miljoen geboekt staan als vastleggingskredieten, dient in zijn totaliteit te worden toegevoegd aan het Gemeentefonds. Dit betekent een overheveling van 500 miljoen naar sectie 19.

De totale som van 2,257 miljard frank wordt gebruikt als bijkomende spijzing van het Bijzonder Fonds voor Maatschappelijk Welzijn.

Op deze wijze wordt de kansarmoede veel efficiënter bestreden dan op de nu voorgestelde manier.

Afdeling II — Verrichtingen op begrotingsfondsen

Sectie 54 — Zorg voor minder-validen

1. Uitgaven op inkomsten met speciale bestemming

Hoofdstuk 1 — Fondsen voornamelijk gestijfd door begrotingskredieten

 Artikel 60.05.54 — Fonds voor gehandicapten
 (overdracht van basisallocaties
 41.01.54, 41.02.54 en 41.03.54)

De ontvangsten van het jaar „9.578,3 miljoen frank” en de uitgaven van het jaar „10.078,3 miljoen frank” brengen op „9.128,3 miljoen frank” en het saldo 31/12/1990 „398,5 miljoen frank” brengen op „898,5 miljoen frank.

(Verlaging van de ontvangsten met 450,0 miljoen frank en van de uitgaven met 950,0 miljoen frank en verhoging van het saldo met 500,0 miljoen frank)

VERANTWOORDING

Rekening houdend met de opmerkingen van het Rekenhof, verwoord in haar 146^e Boek, kan een aanzienlijke besparing worden gerealiseerd in het Fonds 81. Daarenboven dienen, gelet op de wil een orthodox begrotingsbeleid te voeren, ontvangsten en uitgaven van het jaar aan elkaar gelijk te zijn, zodat het saldo op het einde van 1990 niet vermindert ten opzichte van 1989.

J. DEVOLDER

II. AMENDEMENTEN

voorgesteld door de heer P. Breyne c.s.

ONTWERP VAN DECREET

Artikel 83

De laatste zes regels vervangen door wat volgt :

„— de Nationale Maatschappij voor de Huisvesting en/of rechtsopvolger : 3.000.000.000 frank ;

— de Nationale Landmaatschappij en/of rechtsopvolger : 3.000.000.000 frank ;

— het Vlaams Woningfonds van de Grote Gezinnen : 5.000.000.000 frank. ”

VERANTWOORDING

Uit de behoeftenstudies van de Administratie voor de Huisvesting en de diverse huisvestingsmaatschappijen is gebleken dat er een belangrijke aangroei nodig is van de jaarlijkse investeringsplafonds om aan de vraag naar huur- en koopwoningen te voldoen en de noodzakelijke renovatiewerken te realiseren.

De door de opeenvolgende Executieven vastgestelde beleidsprioriteiten hebben onder meer betrekking op :

- voorzieningen voor specifieke en zwakkere bevolkingsgroepen. Bejaarden, mindervaliden, alleenstaanden en grote gezinnen wachten nu soms jaren op een betaalbare, aangepaste en gezonde woning ;

- het bieden van een oplossing voor de dringende integratieproblematiek van migranten, door onder meer het ter beschikking stellen van voldoende sociale woningen ;

- het soms dringend en veelal kostbaar onderhoud en de aanpassing aan de elementaire hedendaagse behoeften van het patrimonium van de erkende vennootschappen ;

- het verder mogelijk maken van sociale huisvestingsprojecten in het kader van de stads- en dorpsrenovatie ;

- de integratie van de sociale woningbouw in de ontwikkeling van economisch achtergebleven gebieden ;

- de dringende nood aan samenwerkings- en nieuwbouwoperaties in de zogenaamde woonnoodgebieden ;

- een reële aanzet van inbreidingsgerichte saneringswerken via het gewijzigde artikel 94-95 van de Huisvestingscode.

Om al deze redenen is het aangewezen het toegelaten verbintenisplafond op een redelijke wijze te verhogen, tot een peil dat vergelijkbaar is met de voor een vijftal jaren ingeschreven bedragen.

P. BREYNE

J. DE SERANNO

M. OLIVIER

M. TYBERGHIEN-VANDENBUSSCHE

J. VAN EETVELT

R. VAN ROMPAEY
